Dôkazy a výrokovologické tablá

4. prednáška Logika pre informatikov a Úvod do matematickej logiky

<u>Ján Kľuka,</u> Ján Mazák, Jozef Šiška

Letný semester 2023/2024

Univerzita Komenského v Bratislave Fakulta matematiky, fyziky a informatiky

Obsah 4. prednášky

Dôkazy a výrokovologické tablá

Druhy dôkazov

Výrokovologické tablá

Rekapitulácia

Minulý týždeň sme sa zaoberali:

- výrokovologickým vyplývaním formuly z teórie a nezávislosťou formuly od teórie
- vlastnosťami formúl vzhľadom na všetky ohodnotenia:
 - tautológia,
 - splniteľnosť,
 - falzifikovateľnosť,
 - nesplniteľnosť;
- vzťahmi formúl:
 - ekvivalencia;
- vzťahom vyplývania a ekvivalencie s tautológiami;
- transformáciou formúl medzi jazykmi so zachovaním splniteľnosti.

Dôkazy a výrokovologické tablá

Riešenie slovných úloh pomocou formálnej logiky

Na 1. praktickom cvičení a v 1. domácej úlohe (AIN) sme riešili neformálne zadané problémy pomocou ich formálnej verzie:

Formálny problém sme riešili hrubou silou a sémanticky — rozborom všetkých ohodnotení. Žiadne naozajstné usudzovanie. Výsledok zodpovedal výsledku neformálneho úsudku o probléme.

Dôkazy neformálnych meta tvrdení

V 1. domácej úlohe sme dokazovali tvrdenia o vyplývaní, splniteľnosti a tautológiách:

- tvrdenia v slovenčine;
- dôkazy tiež v slovenčine.

Usudzovanie, ale neformálne.

Formalizácia dôkazov

Logiku zaujíma jazyk a usudzovanie.

Výroky v slovenčine (jazyk) sme sformalizovali ako formuly v jazyku logiky prvého rádu

- matematická "dátová štruktúra": postupnosti symbolov s induktívnymi pravidlami konštrukcie;
- javovská dátová štruktúra: stromy objektov podtried triedy Formula.

Dôkazy (usudzovanie) začneme formalizovať tento týždeň.

Čo sú dôkazy a prečo sa dokazuje

Dôkaz je úvaha, ktorá zdôvodňuje, prečo je nejaký záver logickým dôsledkom predpokladov.

Načo sú vlastne dobré dôkazy?

- Môžeme nimi presvedčiť iných o pravdivosti svojich záverov.
- Zvyčajne sú menej prácne a pochopiteľnejšie ako rozbor všetkých možností.

Už rozobrať 16 možností je prácne.

Ak je možností nekonečne veľa, rozbor všetkých možností ani nie je možný.

 Odvodzovaním podľa pravidiel dôkazov môžeme skúmať, aké dôsledky má naša teória aj bez konkrétneho cieľa.

Prečo formalizovať dôkazy

Načo je dobré formalizovať dôkazy?

- Aby sme si ujasnili, čo sú dôkazy a kedy sú správne.
 Správna argumentácia nie je dôležitá iba v matematike:
 - uvažovanie o správnosti našich programov či dopytov,
 - základ kritického/vedeckého myslenia v bežnom živote.
- Aby sme vedeli naprogramovať dátové štruktúry na ich reprezentáciu v počítači.
- Aby sme mohli dokazovanie automatizovať.
 - jeden z cieľov klasickej umelej inteligencie
- Aby sme zistili, čo sa dá a čo sa nedá dokázať.
 - Prakticky:
 - Čo sa nedá dokázať, toho dôkaz sa nedá automatizovať.
 - Filozoficky:
 Hranice poznania a chápania.

Dôkazy a výrokovologické tablá

Druhy dôkazov

Druhy dôkazov

V matematike sa na to používa viac typov dôkazov:

- priamy,
- sporom,
- nepriamy,
- analýzou prípadov,

ktoré sa často kombinujú.

Priamy dôkaz a analýza prípadov

Priamy dôkaz

Z predpokladov postupným odvodzovaním jednoduchých logických dôsledkov dospejeme k požadovanému záveru.

Dôkaz analýzou (rozborom) prípadov

Keď predpoklady obsahujú disjunkciu, dokážeme požadovaný záver z každého disjunktu a ostatných predpokladov nezávisle od ostatných disjunktov.

Ak aj predpoklady disjunkciu neobsahujú, môžeme rozoberať prípady, že je nejaké pomocné tvrdenie pravdivé alebo nepravdivé.

Príklad priameho dôkazu s analýzou prípadov

Príklad 4.1 (Párty 2 · priamy dôkaz s analýzou prípadov)

 (A_1) Anka príde, iba ak príde Betka a Cyril.

 (A_2) Ak príde Betka alebo Dávid, príde aj Evka. (A_3) Evka nepríde, ak príde Fero.

Teda: (X) Ak príde Anka, tak nepríde Fero.

Dôkaz (priamo). Predpokladajme, že tvrdenia A_1 až A_3 sú pravdivé. Dokážme X.

Príklad priameho dôkazu s analýzou prípadov

Príklad 4.1 (Párty 2 · priamy dôkaz s analýzou prípadov)

 (A_1) Anka príde, iba ak príde Betka a Cyril.

 (A_2) Ak príde Betka alebo Dávid, príde aj Evka. (A_3) Evka nepríde, ak príde Fero.

Today (V) Ale prido Apleo tale poprido Foro

Teda: (X) Ak príde Anka, tak nepríde Fero.

Dôkaz (priamo). Predpokladajme, že tvrdenia A_1 až A_3 sú pravdivé. Dokážme X.

Ak nepríde Anka, X je pravdivé (X je implikácia a jej antecedent je nepravdivý).

Preto predpokladajme, že Anka príde. Podľa A_1 potom musia prísť aj Betka a Cyril.

Preto príde Betka, a teda príde Betka alebo Dávid.

Podľa A_2 potom príde aj Evka. Pretože podľa A_3 by Evka neprišla, ak by prišiel Fero, ale Evka príde,

musí byť pravda, že Fero nepríde.

Preto je tvrdenie X opäť pravdivé (X je implikácia a jej konzekvent je pravdivý).

Dôkaz sporom a nepriamy dôkaz

Dôkaz sporom

Príjmeme predpoklady, ale spochybníme záver – predpokladáme, že je nepravdivý.

Postupným odvodzovaním jednoduchých logických dôsledkov dospejeme k sporu s predpokladom alebo iným dôsledkom.

Záver teda nemôže byť nepravdivý, preto ak sú pravdivé predpoklady je r

preto ak sú pravdivé predpoklady, je nutne pravdivý, vyplýva z nich.

Nepriamy dôkaz — variácia dôkazu sporom

Predpokladáme, že záver je nepravdivý. Postupným odvodzovaním jednoduchých logických dôsledkov dospejeme k nepravdivosti niektorého z predpokladov.

Tým dokážeme:

Ak je nepravdivý záver, tak sú nepravdivé predpoklady.

Obmena: Ak sú pravdivé predpoklady, je pravdivý záver.

Príklad dôkazu sporom

Príklad 4.2 (Párty 2 · dôkaz sporom)

 (A_1) Anka príde, iba ak príde Betka a Cyril.

 (A_2) Ak príde Betka alebo Dávid, príde aj Evka.

 (A_3) Evka nepríde, ak príde Fero.

Teda: (X) Ak príde Anka, tak nepríde Fero.

 $\mbox{\it Dôkaz}$ (sporom). Predpokladajme, že tvrdenia A_1 až A_3 sú pravdivé, ale X je nepravdivé.

Príklad dôkazu sporom

Príklad 4.2 (Párty 2 · dôkaz sporom)

 (A_1) Anka príde, iba ak príde Betka a Cyril.

 (A_2) Ak príde Betka alebo Dávid, príde aj Evka. (A_3) Evka nepríde, ak príde Fero.

Teda: (X) Ak pride Anka tak pepride Fero

Teda: (X) Ak príde Anka, tak nepríde Fero.

ale X je nepravdivé.

Predpokladáme teda, že príde Anka a príde aj Fero.

Preto príde Fero, a teda podľa predpokladu A_3 Evka nepríde.

Zároveň vieme, že príde Anka, a podľa A_1 teda prídu aj Betka a Cyril. Preto príde Betka, a teda príde Betka alebo Dávid.

Dôkaz (sporom). Predpokladajme, že tvrdenia A_1 až A_3 sú pravdivé,

Podľa A_2 potom príde aj Evka. To je však spor z predchádzajúcim dôsledkom A_3 , že Evka nepríde.

Predpoklad, že X je nepravdivé viedol k sporu, preto X je pravdivé.

Výhody dôkazu sporom

Dôkaz sporom je veľmi konkrétna ukážka kritického, vedeckého myslenia:

- 1. Pochybujeme o pravdivosti tvrdenia.
- 2. Vyvrátením tejto pochybnosti sa presvedčíme o pravdivosti.

Má ale aj "technickú" výhodu:

Nemusíme pri ňom až tak tápať, ako dospejeme k cieľu, pretože

- dostaneme viac predpokladov;
- máme jednoduchý cieľ: nájsť spor;
- väčšinou stačí tvrdenia iba zjednodušovať.

Odvodzovanie jednoduchých dôsledkov

Kroky dôkazu by mali odvodzovať jednoduché dôsledky.

Tie potom používame na odvodenie ďalších dôsledkov.

Aký dôsledok je jednoduchý?

Závisí od čitateľa dôkazu – musí byť schopný ho overiť.

Matematici (a učitelia) radi robia väčšie skoky a nechajú čitateľa (študenta) domýšľať si, prečo ich mohli urobiť.

Vyučujúci chcú od študentov malé kroky — aby si overili, že študent skutočne uvažuje správne.

Dôkazy a výrokovologické tablá

Výrokovologické tablá

Jednoduché dôsledky podľa definície pravdivosti formúl

Pozrime sa znova na príklad dôkazu sporom:

- 1. Sformalizujme ho.
- 2. Uvedomme si, čo vlastne dokazujeme.
- 3. Všímajme si, aké kroky robíme.

Príklad dôkazu sporom s formulami

Príklad 4.3 (Párty 2 · formalizovaný dôkaz sporom)

Dokážme, že z teórie $T = \{A_1, A_2, A_3\}$, kde

$$A_1 = (p(A) \rightarrow (p(B) \land p(C)))$$
 Anka príde, iba ak príde Betka a Cyril.

$$A_2 = ((\mathtt{p}(\mathtt{B}) \vee \mathtt{p}(\mathtt{D})) \to \mathtt{p}(\mathtt{E})) \quad \text{ Ak pride Betka alebo Dávid, pride aj Evka.}$$

$$A_3 = (p(F) \rightarrow \neg p(E)),$$
 Evka nepríde, ak príde Fero.

vyplýva formula X, pričom

$$X = (p(A) \rightarrow \neg p(F))$$
 Ak príde Anka, tak nepríde Fero.

Príklad 4.3 (Párty 2 · formal. dôkaz sporom, pokrač.) Dôkaz (sporom). Predpokladajme, pre nejaké ohodnotenie v platí, že

(1) $v \models_{p} (p(A) \rightarrow (p(B) \land p(C))),$ (2) $v \models_{p} ((p(B) \lor p(D)) \rightarrow p(E)),$

(3)
$$v \models_{p} (p(F) \rightarrow \neg p(E))$$
, ale
(4) $v \not\models_{p} (p(A) \rightarrow \neg p(F))$.

čo je

v spore

s (5),

Podľa definície pravdivosti v ohodnotení, potom máme:

(5)
$$v \models_{p} p(A)$$
 zo (4) a súčasne
(6) $v \not\models_{p} \neg p(F)$ zo (4), teda

(7) $v \models_{p} p(F) z$ (6). Ďalej

(8)
$$v \not\models_p p(F)$$
, alebo (9) $v \models_p \neg p(E)$ podľa
čo je (10) $v \not\models_p p(F)$ 7 (9) 7 5

so (7),

čo je

čo je (10)
$$v \not\models_p p(E) z$$
 (9). Zároveň v spore (11) $v \not\models_p p(A)$, alebo (12) $v \not\models_p (p(B) \land p(C))$ podľa (1).

(8) $v \not\models_p p(F)$, alebo (9) $v \not\models_p \neg p(E)$ podľa (3).

(13) $v \models_p p(B) z$ (12). Potom podľa (2): (14) $v \not\models_{p} (p(B) \lor p(D))$, alebo (15) $v \not\models_{p} p(E)$,

(16) $v \not\models_p p(B) zo (14)$,

spor s (13):

spor s (10).

Tablový kalkul

Z takýchto dôkazov sporom vychádza tablový kalkul – jeden z formálnych deduktívnych systémov pre výrokovologickú časť logiky prvého rádu

Formálny deduktívny systém je systém odvodzovacích pravidiel na konštrukciu dôkazov vyplývania formúl z teórií.

Nami používaná verzia tablového kalkulu pochádza od Raymonda M. Smullyana [Smullyan, 1979].

Postupne si ukážeme, ako predchádzajúci dôkaz premeníme na tablo

formálny dôkaz v tablovom kalkule.

Označené formuly a ich sémantika

Zbavme sa najprv opakovania $v \models_p \cdots$ a $v \not\models_p \cdots$.

Definícia 4.4

Nech \mathcal{L} je jazyk výrokovologickej časti logiky prvého rádu.

Nech X je výrokovologická formula jazyka \mathcal{L} .

Postupnosti symbolov TX a FX nazývame označené formuly.

Definícia 4.5

Nech $\mathcal L$ je jazyk výrokovologickej časti logiky prvého rádu, v je ohodnotenie pre $\mathcal L$ a X je výrokovologická formula v $\mathcal L$. Potom

- vo v je pravdivá TX (skrátene $v \models_p TX$) vtt vo v je pravdivá X;
- vo v je pravdivá $\mathbf{F} X$ (skr. $v \models_{\mathbf{p}} \mathbf{F} X$) vtt vo v nie je pravdivá X.

Znamienko ${\bf F}$ sa teda správa ako negácia a ${\bf T}$ nemení význam formuly. Znamienka ${\bf F}$ a ${\bf T}$ sa nesmú objaviť v podformulách.

Vďaka znamienkam stačí hovoriť iba o pravdivých ozn. formulách.

```
Príklad 4.5 (Párty 2 · dôkaz s označenými formulami)
Predpokladajme, pre nejakom ohodnotení v sú pravdivé označené formuly
(1) \mathbf{T}(p(A) \rightarrow (p(B) \land p(C))),
```

(2) $\mathbf{T}((p(B) \vee p(D)) \rightarrow p(E))$, (3) $\mathbf{T}(p(F) \rightarrow \neg p(E))$, ale

(4) $\mathbf{F}(p(A) \rightarrow \neg p(F))$.

so (7).

(5) \mathbf{T} p(A) zo (4) a súčasne (6) $\mathbf{F} \neg p(\mathbf{F})$ zo (4), teda (7) **T** p(F) z (6). Ďalej

Podľa definície pravdivosti, sú vo v pravdivé:

(8) \mathbf{F} p(F), alebo (9) \mathbf{T} ¬p(E) podľa (3).

čo je (10) **F** p(E) z (9). Zároveň

s (5), (16) **F** p(B) zo (14), spor s (13):

v spore (14) $\mathbf{F}(p(B) \vee p(D))$, alebo (15) $\mathbf{T}p(E)$,

v spore (11) **F** p(A), alebo (12) **T**(p(B) \land p(C)) z (1).

čo je (13) T p(B) z (12). Potom podľa (2)

spor s (10).

Kroky odvodenia

Všimnime si teraz kroky, ktoré sme v dôkaze robili:

- Niektoré z pravdivosti formuly priamo odvodili pravdivosť niektorej priamej podformuly, napr.:
 - $z(4) \mathbf{F}(p(A) \rightarrow \neg p(F))$ sme odvodili (5) $\mathbf{T} p(A)$;
 - z (4) $\mathbf{F}(p(A) \rightarrow \neg p(F))$ sme odvodili (6) $\mathbf{F} \neg p(F)$;
 - z (9) $\mathbf{T} \neg p(E)$ sme odvodili (10) $\mathbf{F} p(E)$.
- Iné viedli k analýze prípadov pravdivosti oboch priamych podformúl:
 - (2) T((p(B) ∨ p(D)) → p(E)) viedla k analýze prípadov:
 (14) F(p(B) ∨ p(D)) alebo (15) T p(E).

Priame odvodenie pravdivosti priamych podformúl

Z definície pravdivosti formúl ľahko dostaneme:

Pozorovanie 4.6

Nech v je ľubovoľné ohodnotenie pre jazyk $\mathcal L$ výrokovologickej časti logiky prvého rádu. Nech X a Y sú ľubovoľné formuly $\mathcal L$:

$$\begin{array}{lll} \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \neg X, \ \mathsf{tak}\ v \nvDash_{\mathtt{p}} X. & \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{T} \neg X, \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \neg X, \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} X. & \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{T} \neg X, \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{T} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} (X \wedge Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} X. & \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{T} (X \wedge Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{T} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} (X \wedge Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} Y. & \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{T} (X \wedge Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{T} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \nvDash_{\mathtt{p}} (X \vee Y), \ \mathsf{tak}\ v \nvDash_{\mathtt{p}} X. & \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \vee Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \nvDash_{\mathtt{p}} (X \vee Y), \ \mathsf{tak}\ v \nvDash_{\mathtt{p}} Y. & \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \vee Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \nvDash_{\mathtt{p}} (X \vee Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. & \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \vee Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \nvDash_{\mathtt{p}} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. & \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \nvDash_{\mathtt{p}} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. & \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \nvDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. & \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} X. \\ \mathsf{Ak}\ v \vDash_{\mathtt{p}} \mathbf{F} (X \to Y), \ \mathsf{tak}\ v \vDash_{\mathtt{$$

Zjednodušujúce tablové pravidlá

Z pozorovania 4.6 môžeme sformulovať pravidlá, ktoré priamo odvodzujú z označených formúl ich označené podformuly:

Na tieto pravdidlá sa dá pozerať ako na **špeciálne prípady jedného pravidla**, ktorému sa hovorí α , *zjednodušenie* alebo *sploštenie* (angl. *flatten*), pre rôzne spojky.

Jednotný zápis označených formúl typu α

Definícia 4.7 (Jednotný zápis označených formúl typu α)

Označená formula A^+ je typu α vtt má ieden z tvarov v ľavom stĺpci tabuľky pre nejaké formuly X a Y.

Takéto formuly budeme označovať písmenom α :

 α_1 bude označovať príslušnú označenú formulu zo stredného stĺpca.

 α_2 príslušnú formulu z pravého stĺpca.

Pozorovanie 4.8 (Stručne vďaka jednotnému zápisu)

logiky prvého rádu. Potom $v \models_{p} \alpha$ vtt $v \models_{p} \alpha_{1}$ a $v \models_{p} \alpha_{2}$.

Nech v ie ľubovoľné ohodnotenie pre jazyk \mathcal{L} výrokovologickej časti

 $\mathbf{F}(X \vee Y)$

 $\mathbf{F}(X \to Y)$

 $\mathbf{T} \neg X$

 $\mathbf{F} \neg X$

 α_1 α_2 $\mathbf{T}(X \wedge Y)$

TXTY

 $\mathbf{F}X$ $\mathbf{F} Y$

 $\mathbf{F} Y$

TX TX

 $\mathbf{F} X$

 $\mathbf{F} X$

TX

Analýza prípadov pravdivosti priamych podformúl

Z definície pravdivosti formúl ľahko dostaneme:

Pozorovanie 4.9

Nech υ je ľubovoľné ohodnotenie pre jazyk $\mathcal L$ výrokovologickej časti logiky prvého rádu. Nech X a Y sú ľubovoľné formuly $\mathcal L$:

- $Ak \ v \not\models_p (X \land Y)$, $tak \ v \not\models_p X$ alebo $v \not\models_p Y$. $Ak \ v \models_p \mathbf{F}(X \land Y)$, $tak \ v \models_p \mathbf{F} X$ alebo $v \models_p \mathbf{F} Y$.
- Ak $v \models_{p} (X \lor Y)$, tak $v \models_{p} X$ alebo $v \models_{p} Y$.
 - $\mathsf{Ak}\ \upsilon \models_{\mathtt{p}} \mathbf{T}(X \vee Y), \ \mathsf{tak}\ \upsilon \models_{\mathtt{p}} \mathbf{T}X \ \mathsf{alebo}\ \upsilon \models_{\mathtt{p}} \mathbf{T}Y.$
- Ak $v \models_{p} (X \to Y)$, tak $v \not\models_{p} X$ alebo $v \models_{p} Y$. Ak $v \models_{p} \mathbf{T}(X \to Y)$, tak $v \models_{p} \mathbf{F} X$ alebo $v \models_{p} \mathbf{T} Y$.

Rozvetvujúce tablové pravidlá

Z pozorovania 4.9 môžeme sformulovať pravidlá, ktoré vedú k analýze prípadov pravdivosti priamych podformúl:

$$\begin{array}{c|cccc} \mathbf{F}(X \wedge Y) & & \mathbf{T}(X \vee Y) \\ \mathbf{F}X & \mathbf{F}Y & & \mathbf{T}X & \mathbf{T}Y & & \mathbf{F}X & \mathbf{T}Y \end{array}$$

Aj na tieto pravdidlá sa dá pozerať ako na špeciálne prípady jedného pravidla, ktorému sa hovorí β , vetvenie alebo rozdelenie (angl. split), pre rôzne spojky.

Jednotný zápis označených formúl typu eta

Definícia 4.10 (Jednotný zápis označených formúl typu β)

 β_2

 $\mathbf{F}X$

 $T(X \vee Y)$ TX TY

 $T(X \to Y)$ FX TY

 $\mathbf{F}(X \wedge Y)$

Označená formula B^+ je **typu** β vtt má jeden z tvarov v ľavom stĺpci tabuľky pre nejaké formuly X a Y.

Takéto formuly budeme označovať písmenom β ; β_1 bude označovať príslušnú označenú

formulu zo stredného stĺpca, eta_2 príslušnú formulu z pravého stĺpca.

Pozorovanie 4.11 (Stručne vďaka jednotnému zápisu)

Nech υ je ľubovoľné ohodnotenie pre jazyk $\mathcal L$ výrokovologickej časti logiky prvého rádu. Potom $\upsilon \models_p \beta$ vtt $\upsilon \models_p \beta_1$ alebo $\upsilon \models_p \beta_2$.

Označovanie označených formúl a ich množín

Čo vlastne dokazujeme v našom príklade?

To, že predpoklad existencie ohodnotenia v, v ktorom sú pravdivé všetky prvky množiny označených formúl

$$\begin{split} S^+ &= \{ \ \textbf{T}(p(\texttt{A}) \rightarrow (p(\texttt{B}) \land p(\texttt{C}))), \\ &\quad \textbf{T}((p(\texttt{B}) \lor p(\texttt{D})) \rightarrow p(\texttt{E})), \\ &\quad \textbf{T}(p(\texttt{F}) \rightarrow \neg p(\texttt{E})), \\ &\quad \textbf{F}(p(\texttt{A}) \rightarrow \neg p(\texttt{F})) \ \} \end{split}$$

vedie k sporu, teda že S^+ je nesplniteľná.

Dohoda 4.12

Pre označené formuly budeme používať veľké písmená zo začiatku a konca abecedy s horným indexom + a prípadne s dolnými indexmi, napr. A^+, X_7^+ .

Pre množiny označených formúl budeme používať písmená S,T s horným indexom + a prípadne s dolnými indexmi, napr. S^+,T_3^+ .

Príklad 4.12 (Párty 2 · tablo)

3.

5.

6.

1.
$$\mathbf{T}(p(A) \to (p(B) \land p(C)))$$
 S^+

2.
$$\mathbf{T}((p(B) \lor p(D)) \to p(E))$$
 S^+

3.
$$\mathbf{T}(p(F) \rightarrow \neg p(E))$$
 S^+
4. $\mathbf{F}(p(A) \rightarrow \neg p(F))$ S^+

$$\mathbf{T} p(\mathbf{A})$$
 $\alpha 4$ $\mathbf{F} \neg p(\mathbf{F})$ $\alpha 4$

$$\mathbf{F} \neg p(\mathbf{F})$$
 $\alpha 4$ $\mathbf{T} p(\mathbf{F})$ $\alpha 6$

$$\begin{array}{c|cccc} T p(F) & \alpha 6 \\ \hline F p(F) & \beta 3 & 9. & T \neg p(E) & \beta 3 \end{array}$$

*7, 8
$$\frac{10. \quad \mathbf{F}_{1}}{11. \quad \mathbf{F}_{p}(\mathbf{A}) \quad \beta 1}$$

16.

 $\mathbf{F} p(B)$

*13, 16

 $\mathbf{T} p(B)$

14. $\mathbf{F}(p(B) \vee p(D))$ $\beta 2$ 15. $\mathbf{T}p(E)$ $\beta 2$

 α 14

12.
$$\mathbf{T}(p(B) \wedge p(C)) \beta 1$$

 α 12

*10,15

Štruktúra tabla

Čo je teda tablo? Aká "dátová štruktúra"? Čo v nej musí platiť?

```
T(p(A) \rightarrow (p(B) \land p(C)))
T((p(B) \lor p(D)) \rightarrow p(E)))
       T(p(F) \rightarrow \neg p(E))
       \boldsymbol{F}(p(\mathtt{A}) \to \neg p(F))
                 Tp(A)
                \mathbf{F} \neg p(F)
                 \mathbf{T}p(\mathbf{F})
 \mathbf{F} p(\mathbf{F})
                                  \mathbf{F} p(\mathbf{E})
                                          \mathbf{T}(p(B) \wedge p(C))
                 \mathbf{F} p(A)
                                                   Tp(B)
                          \textbf{F}(p(B) \vee p(D))
                                                                    Tp(E)
                                  \mathbf{F} p(B)
```

Analytické tablo pre množinu označených formúl S^+ (skrátene tablo pre S^+) je binárny strom, ktorého vrcholy obsahujú označené formuly a ktorý je skonštruovaný podľa nasledovných induktívnych pravidiel:

- Strom s jediným vrcholom (koreňom) obsahujúcim niektorú označenú
 - formulu A^+ z S^+ je tablom pre S^+ .

Analytické tablo pre množinu označených formúl S^+ (skrátene tablo pre S^+) je binárny strom, ktorého vrcholy obsahujú označené formuly

- a ktorý je skonštruovaný podľa nasledovných induktívnych pravidiel:
 Strom s jediným vrcholom (koreňom) obsahujúcim niektorú označenú
 - formulu A^+ z S^+ je tablom pre S^+ . • Nech $\mathcal T$ je tablo pre S^+ a y je nejaký jeho list. Potom tablom pre S^+ je aj
 - Nech \mathcal{T} je tablo pre S^+ a y je nejaký jeho list. Potom tablom pre S^+ je aj každé **priame** rozšírenie \mathcal{T} ktorýmkoľvek z pravidiel:

Analytické tablo pre množinu označených formúl S^+ (skrátene tablo pre S^+) je binárny strom, ktorého vrcholy obsahujú označené formuly

- a ktorý je skonštruovaný podľa nasledovných induktívnych pravidiel:
 Strom s jediným vrcholom (koreňom) obsahujúcim niektorú označenú
 - formulu A^+ z S^+ je tablom pre S^+ . Nech \mathcal{T} je tablo pre S^+ a v je nejaký jeho list. Potom tablom pre S^+ je aj
 - Nech \mathcal{T} je tablo pre S^+ a y je nejaký jeho list. Potom tablom pre S^+ je aj každé priame rozšírenie \mathcal{T} ktorýmkoľvek z pravidiel:
 - α : Ak sa na vetve π_y (ceste z koreňa do y) vyskytuje nejaká označená formula α , tak ako jediné dieťa y pripojíme nový vrchol obsahujúci α_1 alebo α_2 .

Analytické tablo pre množinu označených formúl S^+ (skrátene tablo pre S^+) je binárny strom, ktorého vrcholy obsahujú označené formuly

- a ktorý je skonštruovaný podľa nasledovných induktívnych pravidiel:
 Strom s jediným vrcholom (koreňom) obsahujúcim niektorú označenú
 - formulu A^+ z S^+ je tablom pre S^+ . Nech $\mathcal T$ je tablo pre S^+ a y je nejaký jeho list. Potom tablom pre S^+ je aj
 - Nech \mathcal{T} je tablo pre S^+ a y je nejaký jeho list. Potom tablom pre S^+ je aj každé *priame rozšírenie* \mathcal{T} ktorýmkoľvek z pravidiel:
 - α : Ak sa na vetve π_y (ceste z koreňa do y) vyskytuje nejaká označená formula α , tak ako jediné dieťa y pripojíme nový vrchol obsahujúci α_1 alebo α_2 .
 - β : Ak sa na vetve π_y (ceste z koreňa do y) vyskytuje nejaká označená formula β , tak ako deti y pripojíme dva nové vrcholy, pričom ľavé dieťa bude obsahovať β_1 a pravé β_2 .

Analytické tablo pre množinu označených formúl S^+ (skrátene tablo pre S^+) je binárny strom, ktorého vrcholy obsahujú označené formuly

- a ktorý je skonštruovaný podľa nasledovných induktívnych pravidiel:
 - Strom s jediným vrcholom (koreňom) obsahujúcim niektorú označenú formulu A^+ z S^+ je tablom pre S^+ .
 - Nech \mathcal{F} je tablo pre S^+ a y je nejaký jeho list. Potom tablom pre S^+ je aj
 - každé priame rozšírenie \mathcal{T} ktorýmkoľvek z pravidiel: α : Ak sa na vetve π_{ν} (ceste z koreňa do y) vyskytuje nejaká označená
 - formula α , tak ako jediné dieťa y pripojíme nový vrchol obsahujúci α_1 alebo α_2 .
 - β : Ak sa na vetve π_v (ceste z koreňa do y) vyskytuje nejaká označená formula β , tak ako deti ν pripojíme dva nové vrcholy, pričom ľavé dieťa bude obsahovať β_1 a pravé β_2 .
 - S^+ : Ako jediné dieťa y pripojíme nový vrchol obsahujúci ľubovoľnú označenú formulu $A^+ \in S^+$.

Definícia 4.13 (Tablo pre množinu označených formúl [Smullyan, 1979]) Analytické tablo pre množinu označených formúl S+ (skrátene tablo pre S+) je

Analytické tablo pre množinu označených formúl S^+ (skrátene tablo pre S^+) je binárny strom, ktorého vrcholy obsahujú označené formuly

a ktorý je skonštruovaný podľa nasledovných induktívnych pravidiel:

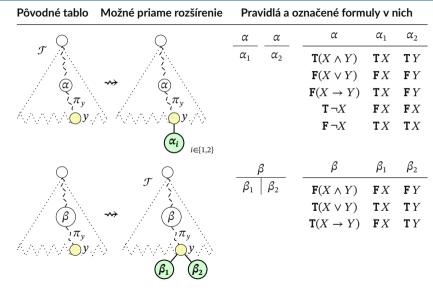
• Strom s jediným vrcholom (koreňom) obsahujúcim niektorú označenú

 α_1 alebo α_2 .

- formulu A^+ z S^+ je tablom pre S^+ .

 Nech \mathcal{T} je tablo pre S^+ a y je nejaký jeho list. Potom tablom pre S^+ je aj koždó prizma pozčívania \mathcal{T} ktorýmkoľ vok z providiol:
 - každé **priame** rozšírenie \mathcal{T} ktorýmkoľvek z pravidiel: α : Ak sa na vetve π_y (ceste z koreňa do y) vyskytuje nejaká označená formula α , tak ako jediné dieťa y pripojíme nový vrchol obsahujúci
 - eta: Ak sa na vetve π_y (ceste z koreňa do y) vyskytuje nejaká označená formula eta, tak ako deti y pripojíme dva nové vrcholy, pričom ľavé dieťa bude obsahovať eta_1 a pravé eta_2 .
- dieťa bude obsahovať β_1 a pravé β_2 . S^+ : Ako jediné dieťa y pripojíme nový vrchol obsahujúci ľubovoľnú označenú formulu $A^+ \in S^+$. Nič iné nie ie tablom pre S^+ .

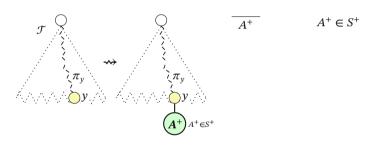
Tablá a tablové pravidlá

Legenda: y je list v table \mathcal{T}, π_{v} je cesta od koreňa k y

Tablá a tablové pravidlá (pokračovanie)

Pôvodné tablo Možné priame rozšírenie Pravidlá a označené formuly v nich

Legenda: y je list v table \mathcal{T} , π_y je cesta od koreňa k y

Uzavretosť a otvorenosť vetvy a tabla

Definícia 4.14

Vetvou tabla \mathcal{T} je každá cesta od koreňa \mathcal{T} k niektorému listu \mathcal{T} .

Označená formula X^+ sa vyskytuje na vetve π v $\mathcal T$

vtt X^+ sa nachádza v niektorom vrchole na π .

Skrátene to budeme zapisovať $X^+ \in \text{formulas}(\pi)$.

Tablo ~ dôkaz sporom. Vetvenie ~ rozbor možných prípadov. ⇒ Spor musí nastať vo všetkých vetvách.

Definícia 4.15

 $\it Vetva$ π tabla $\it T$ je $\it uzavretá$ vtt na $\it \pi$ sa súčasne vyskytujú označené formuly $\it FX$ a $\it TX$ pre nejakú formulu $\it X$. Inak je $\it \pi$ otvorená.

Tablo \mathcal{T} je uzavreté vtt každá jeho vetva je uzavretá.

Naopak, $\mathcal T$ je otvorené vtt aspoň jedna jeho vetva je otvorená.

Príklad – vetvy a uzavretosť

Príklad 4.16 (Vetvy a uzavretosť)

Určme vetvy v table a zistime, či sú uzavreté a či je uzavreté tablo:

- 1. $T(p(A) \rightarrow (p(B) \land p(C)))$ S^+
- 2. $\mathbf{T}((p(B) \vee p(D)) \rightarrow p(E))$ S^+
 - 3. $T(p(F) \to \neg p(E))$ S^+
 - 4. $\mathbf{F}(p(A) \rightarrow \neg p(F))$ S^+
 - 5. Tp(A)α4
 - 6. $\mathbf{F} \neg p(\mathbf{F})$ $\alpha 4$
 - 7. $\mathbf{T} p(F)$ α6
 - 9. $\mathbf{T} \neg p(\mathbf{E}) \beta 3$ 8. **F**p(F) β 3
 - *7.8
 - - 10. **F** p(E) α 9 11. $\mathbf{F} p(\mathbf{A}) \beta 1$

***5.11**

13.

14. **F**(p(B) \vee p(D)) β 2 15.

 $\mathbf{T} p(B)$

- 12. $\mathbf{T}(p(B) \wedge p(C)) \beta 1$
 - α 12
 - Tp(E) $\beta 2$
 - *10,15

Korektnosť tablového kalkulu

Veta 4.17 (Korektnosť tablového kalkulu [Smullyan, 1979])

Nech S^+ je množina označených formúl a $\mathcal T$ je uzavreté tablo pre S^+ . Potom je množina S^+ nesplniteľná.

Dôsledok 4.18

Nech S je výrokovologická teória a X je výrokovologická formula. Ak existuje uzavreté tablo pre $\{\mathbf{T} A \mid A \in S\} \cup \{\mathbf{F} X\}$ (skrát. $S \vdash_p X$), tak z S výrokovologicky vyplýva X ($S \vDash_p X$).

Dôsledok 4.19

Nech X je výrokovologická formula.

Ak existuje uzavreté tablo pre $\{\mathbf{F}X\}$ (skrátene $\vdash_{\mathbf{p}}X$), tak X je tautológia $(\vDash_{\mathbf{p}}X)$.

Spomeňte si 4.1

- .
- Má každé tablo *aspoň* jedno priame rozšírenie?
 Má každé tablo *najviac* jedno priame rozšírenie?

Literatúra

Raymond M. Smullyan. *Logika prvého rádu*. Alfa, 1979. Z angl. orig. *First-Order Logic*, Berlin-Heidelberg: Springer-Verlag, 1968 preložil Svätoslav Mathé.